ساختمان دادهها و الگوريتمها

نيمسال اول ٠٠ـ ٩٩ مدرس: مسعود صديقين

بهترین حالت، بدترین حالت و حالت متوسط

یادآوری جلسه دوم

در جلسه قبل، به طور مختصر در رابطه با تحلیل در بهترین حالت، بدترین حالت و حالت متوسط صحبت کردیم. به طور کلی هدف، بررسی این مساله بود که یک الگوریتم در بهترین ورودی و در حالت متوسط به چه میزان زمان برای حل مساله نیاز دارد. بهترین حالت معمولا یک حالت بی ارزش است و عموما تحلیل یک الگوریتم در بهترین حالت، مختصات دقیقی از آن الگوریتم به ما نمی دهد. در مقابل، دو حالت بدترین و حالت متوسط از اهمیت ویژهای برخوردار هستند.

برای تحلیل در حالت متوسط، نیاز است که اطلاعاتی در مورد توزیع ورودی داشته باشیم زیرا در این تحلیل، همه حالات ورودی را در نظر گرفته و زمان محاسبه(اجرای الگوریتم) را برای همه آنها را با هم میانگینگیری میکنیم.

برای تحلیل بهترین حالت، ما کران پایین زمان اجرای الگوریتم را در نظر میگیریم و در تحلیل بدترین حالت، کران بالا مدنظر ماست. برای مثال الگوریتم مرتبسازی حبابی را با هم بررسی میکنیم. به کد زیر توجه کنید:

براي محاسبه زمان الگوريتم در بهترين، بدترين و حالت متوسط، تعداد مقايسهها را در هر كدام از اين حالتها حساب ميكنيم.

- بهترین حالت: در بهترین حالت، الگوریتم حداقل یک دور، کل آرایه را پیمایش میکند و لذا تعداد مقایسه ها n-1 است n-1
- بدترین حالت: بدترین حالت این است که آرایه برعکس باشد و در واقع از بزرگ به کوچک مرتب شده باشد. در این حالت ۱ $O(n^{\mathsf{Y}}) \simeq 0$ مرحله داریم که در هر مرحله $n = 1, n = 1, n = 1, \dots$ موجله داریم که در هر مرحله با برایر $n = 1, n = 1, \dots$ موجله داریم که در هر مرحله با برایر این حالت با برایر و تعداد مقایسه این مرحله با برایر و تعداد مقایسه این مرحله با برایر و تعداد مقایسه با برایر و تعدید و تعداد مقایسه با برایر و تعداد مقایسه با برایر و تعداد و تعداد مقایسه با برایر و تعداد و تعداد مقایسه با برایر و تعداد مقایسه با برایر و تعداد و
- حالت متوسط: قبل از بررسی حالت متوسط، تعریف نابه جایی یا inversion را مرور میکنیم. جفت اندیس i و j به گونه ای که i > j ولی i > j ، یک نابه جایی در آرایه است.

حال در بررسی حالت میانگین، به جای شمردن تعداد مقایسه ها، تعداد swap هایی که رخ می دهد را می شماریم. ادعا داریم که هر swap تعداد نابه جایی ها را ۱ واحد تغییر می دهد. (چرا؟)

پس اگر در حالت متوسط تعداد نابهجاییها را پیدا کنیم، یک حد پایین به دست می آوریم. پس مسئله ما به این سوال تبدیل می شود:

سوال: تعداد نابهجاییهای یک آرایه در حالت متوسط جهقدر است؟ فرض میکنیم تمام n! حالت، احتمال یکسان داشته باشند. در پاسخ به این سوال باید گفت که به وضوح $\binom{n}{\ell}$ جفت عدد در این آرایه وجود دارند که هر یک به احتمال $\frac{1}{\ell}$ ممکن است نابهجا باشند. لذا تعداد نابهجاییها در حالت متوسط برابر است با:

$$\binom{n}{\mathbf{Y}} \times \frac{\mathbf{1}}{\mathbf{Y}} = \frac{n(n-\mathbf{1})}{\mathbf{Y}}$$

و لذا تحليل حالت متوسط مسئله نيز $\Omega(n^7) \simeq 1$ است.

